

Per Teisėjų garbės teismą
L. Sapiegos g. 15, LT-10312, Vilnius

Lietuvos Aukščiausiam Teismui
Gynėjų g. 6, 01109, Vilnius

Seimo nario Naglio Puteikio
Gedimino per. 53, LT-01109, Vilnius

SKUNDAS

Dėl Teisėjų garbės teismo 2015 m. spalio 5 d. sprendimo Nr. 21P-4

2015 m. vasario 25 d. ir 2015 m. kovo 5 d. kreipiausi į Teisėjų etikos ir drausmės komisiją, prašydamas ištirti ir įvertinti didelį rezonansą visuomenėje sukėlusią informaciją apie pasitikėjimą teismais menkinantį dešimties Lietuvos apeliacinio teismo teisėjų ir tuomečio šio teismo pirmininko Egidijaus Žirono elgesį, kai 2015 m. sausio 9 d. jie vakarieniavo ir vaišinosi alkoholiniais gėrimais vienu turtingiausių Kaišiadorių verslininkų įvardijamo Algimanto Radvilos užkeigoje „Pas Radvilą“, dalyvaujant pačiam jos savininkui, žurnalistams apie tai paskelbus šio teismo kancleris Juozas Akstinas teigė sąskaitą už šias apie 1000 litų kainavusias vaišes apmokėjęs iš asmeninių lėšų, tačiau neišsaugojęs tai patvirtinančio čekio, o šio teismo pirmininkas Egidijus Žironas aiškino, esą toks švenčių išlaidų apmokėjimas yra įprastinė šio teismo praktika („*vidinė atsiskaitymų specifika*“) ir jame nebuvo nagrinėjamos su A. Radvila susijusios bylos, nors paaiškėjo, kad tai netiesa, nes šis teismas anksčiau nagrinėjo bylas, susijusias su A. Radvilos individualia įmone „Alivdara“. Prašiau įvertinti: ar Lietuvos apeliacinio teismo pirmininkas Egidijus Žironas ir kiti šio teismo teisėjai nenusižengė Teisėjų etikos kodekso principams ir nepažeidė teisėjų elgesiui keliamų reikalavimų, toleruodami neformalią „*vidinę atsiskaitymų specifiką*“, kai būdamas valstybės tarnautoju teismo kancleris Juozas Akstinas gavo didesnės nei 500 litų vertės pajamas natūra, tačiau jų nedeklaravo, bei dalyvaudami privačioje įmonėje surengtose prabangiose vaišėse, kurias už juos grynais pinigais apmokėjo kitas asmuo, neišsaugojęs apmokėjimą patvirtinančio dokumento, o po to priimdami dovanas iš tos įmonės savininko; ar Lietuvos apeliacinio teismo pirmininkas Egidijus Žironas, sakydamas žiniasklaidos atstovams netiesą, esą jo vadovaujamo teismo teisėjai nenagrinėjo bylų, susijusių su A. Radvila ar jo įmone, nenusižengė Teisėjų etikos kodekse įtvirtintiems skaidrumo ir viešumo, sąžiningumo, padarumo bei pavyzdingumo principams.

Pagal šį mano kreipimąsi, o taip pat pagal Teisėjų tarybos 2015 m. balandžio 29 d. tekimą Teisėjų etikos ir drausmės komisija 2015 m. gegužės 11 d. sprendimu Nr. 18P-13 Lietuvos apeliacinio teismo teisėjui, tuo metu ėjusiam teismo pirmininko pareigas Egidijui Žironui Lietuvos Respublikos teismų įstatymo 83 straipsnio 2 dalies 1 ir 3 dalių pagrindu iškėlė drausmės bylą už elgesį, žeminantį teisėjo vardą ir kenkiantį teisminės valdžiuos autoritetui.

Teisėjų garbės teismas 2015 m. spalio 5 d. priėmė sprendimą Nr. 21P-4, kuriuo nusprendė nutraukti šios drausmės bylos dalį dėl Teisėjų etikos kodekse įtvirtinto pareigingumo principo reikalavimų nesilaikymo, o kitoje dalyje apsiriboti drausmės bylos svarstymu.

Nepraleidęs dešimties dienų termino nuo sprendimo priėmimo, teikiu šį skundą ir prašau panaikinti Teisėjų garbės teismo 2015 m. spalio 5 d. sprendimą Nr. 21P-4 kaip nepagrįstą, paremtą faktinių aplinkybių neatitinkančiu teiginiu, tinkamai neargumentuotą, leidžiantį išvengti Egidijui Žironui drausminės atsakomybės už nusižengimą, pateisinantį kyšių ėmimą primenančią teisėjų praktiką ir todėl galintį dar labiau sumenkinti teismų autoritetą. Šį savo prašymą grindžiu žemiau nurodytais argumentais.

DĖL FAKTINIŲ APLINKYBIŲ NEATITINKANČIU TEIGINIU PAGRĮSTO, TINKAMAI NEARGUMENTUOTO DRAUSMINĖS ATSAKOMYBĖS POVEIKIO PRIEMONĖS PARINKIMO, KURIS LEIDŽIA IŠVENGTI ATSAKOMYBĖS UŽ NUSIŽENGIMĄ

Teisėjų garbės teismas 2015 m. spalio 5 d. sprendimu Nr. 21P-4 pripažino, kad teisėjas Egidijus Žironas pažeidė Teisėjų etikos kodekso 12 straipsnio 5 punktą, kuriame nustatyta, kad vadovaudamasis sąžiningumo ir nesavanaudiškumo principais teisėjas privalo *būti nepaperkamas, nepriimti dovanų, pinigų, neatlygintinų paslaugų ar kitokių prielankumo ženklų, išskirtinių lengvatų ir nuolaidų ar kitų paslaugų iš fizinių ir juridinių asmenų, jeigu tai gali sukelti viešųjų ir privačių interesų konfliktą*, todėl turi atsakyti drausmine tvarka, kaip reglamentuoja Teismų įstatymo 83 straipsnio 2 dalies 2 punktas, o drausminės atsakomybės poveikio priemonių parinkimo klausimą išsprendė taip:

„Teisėjų garbės teismas, atsižvelgdamas į padaryto nusižengimo sunkumą ir jo padarymo aplinkybes, į tai, kad pats teisėjas iš dalies pripažino savo kaltę dėl padarytų pažeidimų ir nuoširdžiai gailisi, anksčiau drausmine tvarka nebuvo baustas, daro išvadą, jog teisėjų drausminės atsakomybės tikslai šioje drausmės byloje jau pasiekti, todėl teisėjui Egidijui Žironui drausminė nuobauda neskirtina ir apsiribotina tik drausmės bylos svarstymu.“

Taigi, Teisėjų garbės teismo sprendimą neskirti teisėjui Egidijui Žironui drausminės nuobaudos ir apsiriboti drausmės bylos svarstymu nulėmė išvada, esą „*teisėjų drausminės atsakomybės tikslai šioje drausmės byloje jau pasiekti*“, o ši išvada grindžiama teiginiu, neva Egidijus Žironas „*iš dalies pripažino savo kaltę dėl padarytų pažeidimų ir nuoširdžiai gailisi*“. Tačiau šis teiginys neatitinka drausmės byloje esančių duomenų.

Šioje byloje, bent man prieinamoje jos dalyje, nėra jokių duomenų, kad teisėjas Egidijus Žironas pripažintų savo kaltę ir nuoširdžiai gailėtusi – nei dėl to, kad jis ir jo vadovaujamo teismo teisėjai, prabangiai pavakarieniavę verslininko Algimanto Radvilos užėigoje, išvyko asmeniškai nesusimokėję už vakarienę ir nesidomėdami, kad apmokės už jų vaišes, o rūpintis sukruto tik po to, kai informaciją apie šias vaišes paviešino žiniasklaida; nei dėl to, kad savo vadovujamame teisme toleravo neformalią praktiką, dėl kurios, kaip aiškina teisėjai, tiesiogiai Egidijui Žironui, kaip tuomečiam teismo pirmininkui, pavaldus valstybės tarnautojas teismo kancleris Juozas Akstinas iš asmeninių lėšų sumokėjo įspūdingą 1000 litų sumą už savo viršininko ir dešimties jo kolegų teisėjų vakarienę; nei dėl to, kad net ir po žiniasklaidos publikacijų Egidijus Žironas ignoravo kitų teisėjų prašymus sutvarkyti atsiskaitymą su kancleriu Juozu Akstinu ir pats su savo pavaldiniu atsiskaitė tik vėliau.

Atvirkščiai – iš teisėjo Egidijaus Žirono pasisakymo Teisėjų garbės teisme, užfiksuoto 2015 m. spalio 5 d. sprendime Nr. 21P-4, akivaizdu, kad jis ne tik nuoširdžiai, bet ir apskritai nesigailėjo dėl padaryto nusižengimo, o situaciją interpretavo ironiškai, šaržuodamas, keldamas retorinius klausimus (šias retorines figūras žemiau pateiktoje citatoje pabraukiu), siekdamas sumenkinti nusižengimą ir įteigti, jog teisėjui nesusimokėti už vakarienę privačioje užėigoje yra visiškai priimtinas dalykas, kurį pateisina teisme praktikuojama įmantri švenčių išlaidų apmokėjimo tvarka:

„Teisėjų garbės teismo posėdžio metu teisėjas Egidijus Žironas sutiko su Teisėjų etikos ir drausmės komisijos sprendime nurodytomis faktinėmis aplinkybėmis ir Teisėjų garbės teismo prašė objektyviai įvertinti bylos duomenis. Teisėjas pripažino, kad prieš vakarienę nepaklausė maitinimo įstaigos, kurioje turėjo vakarieniauti teisėjai, savininko pavardės, nepatikrino LITEKO sistemoje, ar ši įstaiga turėjo bylą teismuose, tame tarpe – ir Lietuvos apeliaciniame teisme, tačiau nėra tikras, ar tą padaryti jis privalėjo. Dėl atsiskaitymo už vakarienę teisėjas paaiškino, kad nėjo kartu su kancleriu ir nestebėjo, ar į maitinimo įstaigos kasą buvo įnešti pinigai ir ar buvo išmuštas kasos kvitas. Nežino, ar jis, kaip teismo pirmininkas, privalėjo tai daryti. Prieš vakarienę atsiskaitymo klausimas su kancleriu nebuvo aptartas, tai buvo palikta kanclerio diskrecijai. Tai nebuvo pirma ir

vienintelė Lietuvos apeliacinio teismo teisėjų vakarienė. Vykstant autobusu po vakarienės namo, kancleris jį patikino, kad už vakarienę atsiskaityta. Iš karto po šventės, taip pat praėjus kelioms dienoms, keli teisėjai Egidijaus Žirono, kaip teismo pirmininko, asmeniškai teiravosi dėl atsiskaitymo už vakarienę, klausdami, ar jie yra skolingi, jis atsakė, kad ne, patikindamas, kad už viską yra atsiskaityta. Teismo kancleris atsisakė imti iš teisėjų pinigus, paaiškindamas, kad šį kartą jo eilė mokėti už vakarienę, ir už teismo sukakties minėjimo proga suorganizuotą vakarienę šiuo atveju sumokėjo jis. Tačiau pasirodžius publikacijoms spaudoje, visi teisėjai su teismo kancleriu už vakarienę atsiskaitė. Teismo kancleris dalyvaudavo visuose Lietuvos apeliacinio teismo teisėjų renginiuose, visada prisidėdavo prie jų organizavimo, rūpindavosi tokiais dalykais kaip salės nuoma, maisto užsakymas ir pan., tačiau teisėjai niekada neleisdavo kancleriui prisidėti pinigais, laikydami, kad jo indėlis yra rūpinimasis organizaciniais reikalais. Egidijus Žironas paaiškino, kad minėta vakarienė nebuvo oficialios šventės tęsinys, joje dalyvavo tik apeliacinio teismo teisėjai ir keli kitų teismų teisėjai. Vykstant į Kauną 2015 m. sausio 9 d. vykusį Lietuvos apeliacinio teismo ir apygardų teisų įsteigimo 20-mečio renginį, teisėjams buvo žinoma, kad po oficialaus renginio, grįžtant namo į Vilnių, bus užsukta pavakarieniauti. Mano, kad didžiausia jo klaida buvo padaryta tuomet, kai praėjus porai valandų po publikacijos spaudoje pasirodymo sušauktoje spaudos konferencijoje žurnalistams pasakė, kad Lietuvos apeliaciniame teisme šiuo metu jokių su Algimantu Radvila susijusių bylų nėra nagrinėjama. Iš tikrųjų, prieš tą spaudos konferenciją buvo patikrinta minėta informacija – per LITEKO sistemą ieškota 2015 m. nagrinėjamų bylų, susijusių su A. Radvila arba jo įmone „Pas Radvilą“, ir tokių bylų nebuvo rasta. Patikrinus vėliau, buvo aptikta, kad prieš trejus metus Lietuvos apeliaciniame teisme buvo nagrinėjama byla, kurioje A. Radvila buvo akcininku.“

Aukščiau paacituotame teisėjo Egidijaus Žirono pasisakyme nerandu jokių kaltės pripažinimo ir apgailestavimo požymių, kurie pagrįstų Teisėjų garbės teismo 2015 m. spalio 5 d. sprendimo Nr. 21P-4 teiginį, neva jis „iš dalies pripažino savo kaltę dėl padarytų pažeidimų ir nuoširdžiai gailisi“.

Pasakojimą apie švenčių organizavimo ypatumus Lietuvos apeliaciniame teisme teisėjas Egidijus Žironas pateikė kaip pateisinimą faktui, kad teisėjai iš esmės leidosi vaišinami už dyką ir kol neįsikišo žiniasklaida nematė reikalo asmeniškai atsiskaityti už savo vaišes.

Dar daugiau – ta neformali švenčių išlaidų apmokėjimo sistema, apie kurią Teisėjų garbės teismui papasakojo teisėjas Egidijus Žironas, yra akivaizdžiai neskaidri. Jei tikėtume pasakojimu, teismo kancleris ne darbo metu teikdavo teisėjams organizacines paslaugas, o teisėjai atsiskaitydavo su juo apmokėdami jo vaišių išlaidų dalį, tačiau vėliau kažkodėl nuspręsta, kad natūrinis kanclerio indėlis

nėra pakankamas ir jam „atėjo eilė mokėti“ įspūdingą sumą už teisėjų vakarienę. Kodėl taip nuspręsta ir kaip nustatytas kanclerio „skolos“ už ankstesnį nemokamą maitinimą dydis, lieka neaišku, nes drausmės byloje nėra pateikti jokie dokumentai (neformali Lietuvos apeliacinio teismo švenčių buhalterija), kuriuose būtų užfiksuoti teisėjų tarpusavio atsiskaitymai. Šią istoriją stebinčiai visuomenei belieka manyti, kad 1000 litų šio teismo kancleriui yra nereikšminga suma, kurią galima nustatyti „iš akies“.

Nepaisant to, kad tokie šventimo papročiai ar, anot teisėjo Egidijaus Žirono, „*vidinė atsiskaitymų specifika*“, yra neskaidrūs ir galintys sukelti interesų konfliktus, drausmės byloje nėra jokių ženklų, kad teisėjas Egidijus Žironas juos laikytų nederamais, pripažintų savo atsakomybę ir gailėtusi dėl jų puoselėjimo. Priešingai – Teisėjų garbės teismo posėdyje teisėjas nurodė didžiausia savo klaida laiką pasisakymą spaudos konferencijoje.

Taigi, Teisėjų drausmės teismo teiginys, neva Egidijus Žironas „*iš dalies pripažino savo kaltę dėl padarytų pažeidimų ir nuoširdžiai gailisi*“, prieštarauja drausmės byloje fiksuotiems faktams ir visiškai neaišku, kuo remdamasis Teisėjų garbės teismas taip teigia. Kadangi šis teiginys yra nepagrįstas, nepagrįsta yra ir Teisėjų garbės teismo išvada, neva „*teisėjų drausminės atsakomybės tikslai šioje drausmės byloje jau pasiekti*“, todėl esą galima neskirti teisėjui Egidijui Žironui drausminės nuobaudos ir apsiriboti drausmės bylos svarstymu.

Pažymėtina, kad toks Teisėjų garbės teismo sprendimas leidžia savo pažeidimo nepripažinusiam teisėjui Egidijui Žironui nepatirti dėl šio pažeidimo jokių pasekmių. Atleidimas iš Lietuvos apeliacinio teismo pirmininko pareigų nelaikytinas pasekme, nes atleidimo priežastis nurodyta visai kita, nefiksuojant pažeidimo: 2015 m. balandžio mėnesį, kai Teisėjų etikos ir drausmės komisijai jau buvo pradėjusi tyrimą dėl teisėjų vakarienės užėitoje „Pas Radvilą“, Teisėjų taryba vieningai pritarė Egidijaus Žirono atleidimui, pasibaigus paskyrimo terminui, o birželio mėnesį prezidentė Dalia Grybauskaitė pasirašė atitinkamą dekretą.

Situacija, kai Teisėjų garbės teismas leidžia savo kaltės nepripažįstančiam teisėjui nepatirti dėl pažeidimo jokių pasekmių, gali sudaryti visuomenei įspūdį apie teisėjų nebaudžiamumą ir dar labiau sumenkinti teisminės valdžios autoritetą.

Kadangi teisėjas Egidijus Žironas nepripažino savo kaltės ir nesigailėjo dėl padaryto nusižengimo, nėra jokio pagrindo apsiriboti drausminės bylos svarstymu ir turi būti pritaikyta viena iš Lietuvos Respublikos teismų įstatymo 87 straipsnyje numatytų drausminių nuobaudų.

DĖL NEPAGRĮSTO DRAUSMĖS BYLOS DALIES NUTRAUKIMO, PATEISINANT KYŠIŲ PRIĖMIMĄ PRIMENANČIA TEISĖJŲ PRAKTIKĄ

Teisėjų garbės teismas 2015 m. spalio 5 d. sprendimu Nr. 21P-4 nusprendė nutraukti tuo metu Lietuvos apeliacinio teismo pirmininko pareigas ėjusiam teisėjui Egidijui Žironui iškeltos drausmės bylos dalį dėl neveikimo, sprendžiant atsiskaitymo už vakarienę klausimus ir taip pažeidžiant Teisėjų etikos kodekse įtvirtintą pareigingumo principą, argumentuodamas tuo, kad:

„Teismų įstatymo 103 straipsnio 4 dalis numato, kad teismo pirmininkas kontroliuoja, kaip laikomasi Teisėjų etikos kodekso reikalavimų. Tačiau byloje nėra duomenų, jog Lietuvos apeliacinio teismo teisėjų elgesys dėl atsiskaitymo už vakarienę neatitiko Teisėjų etikos kodekso normų. Pažymėtina ir tai, kad Komisija 2015 m. birželio 15 d. sprendimu Nr. 18 P-15 atsisakė iškelti drausmės bylą Lietuvos apeliacinio teismo teisėjams, dalyvavusiems vakarienėje, vykusioje 2015 m. sausio 9 d. pramogų ir konferencijų centre „Pas Radvilą“. Komisija, įvertinusi minėtų teisėjų elgesį (taip pat ir elgesį dėl atsiskaitymo už vakarienę) padarė išvadą, kad nemustatyta aplinkybių, kurios leistų teisėjų veiksmus vertinti kaip teisėjų elgesiui keliamų reikalavimų pažeidimą ir konstatuoti Teismų įstatymo 83 straipsnio 2 dalyje numatytus nusižengimų požymius. Kadangi Lietuvos apeliacinio teismo teisėjų elgesys, susijęs su atsiskaitymu už vakarienę, nėra pripažintas neatitinkančiu Teisėjų etikos kodekso reikalavimų, vertintina, kad tuometinio Lietuvos apeliacinio teismo pirmininko Egidijaus Žirono neveikimas sprendžiant atsiskaitymo už vakarienę klausimą, nėra Teismų įstatymo 103 straipsnio 4 dalyje įtvirtintos pareigos kontroliuoti, kaip yra laikomasi Teisėjų etikos kodekso reikalavimų, netinkamas atlikimas“.

Taigi, nusprendamas, kad tuometis Lietuvos apeliacinio teismo pirmininkas Egidijus Žironas nepadarė nusižengimo nesprendamas atsiskaitymo už vakarienę klausimo, Teisėjų garbės teismas rėmėsi Teisėjų etikos ir drausmės komisijos 2015 m. birželio 15 d. sprendimu Nr. 18 P-15 atsisakyti iškelti drausmės bylas dešimčiai vaišėse dalyvavusių Lietuvos apeliacinio teismo teisėjų: anot Teisėjų garbės teismo, Teisėjų etikos ir drausmės komisijos pripažinimas, jog teisėjai nepadarė nusižengimo, automatiškai suponuoja tai, kad ir teismo pirmininkas E. Žironas nepadarė nusižengimo nekontroliuojamas jų elgesio, nes šis elgesys pripažintas tinkamu.

Tačiau toks teisėjo Egidijaus Žirono neveikimo pateisinimas, remiantis tuo, kad buvo pateisintas dešimties teisėjų elgesys, yra nepagrįstas ir logiškai ydingas, nes viena iš priežasčių, dėl kurių Teisėjų etikos ir drausmės komisija pateisino dešimties teisėjų elgesį, yra būtent tai, kad tinkamai

atsiskaityti už vaišes jiems trukdė teismo kanclerio Juozo Akstino ir teismo pirmininko Egidijaus Žirono elgesys:

„<...> renginio organizavimo eiga taip pat negalėjo sudaryti teisėjams nuomonės, kad kiekvienas iš jų asmeniškai turėtų pasirūpinti atsiskaitymu už vakarienę, nes tai yra jų organizuotas privatus renginys. Be to, minėta, kad nors teisėjai ir neturėjo aiškios informacijos (kurios nėra ir nagrinėjant drausminės atsakomybės klausimą), kokio pobūdžio renginys buvo minėta vakarienė, ar tai buvo teismo organizuota vakarienė, buvusi viešo šventinio renginio tęsinio, ar tai buvo privatus renginys, teisėjai teiravosi dėl atsiskaitymo už vakarienę. Lietuvos apeliacinio teismo teisėjams tuometinio teismo kanclerio J. Akstino bei teismo pirmininko E. Žirono pateikta informacija, jog klausimas dėl atsiskaitymo už vakarienę yra išspręstas – už vakarienę yra atsiskaityta, nesudarė pagrindo susidaryti nuomonei, jog už vakarienę nėra atsiskaityta, už vakarienę yra atsiskaityta kaip už privatų renginį ar atsiskaitymo už vakarienę forma buvo neteisėta. <...>

<...> Remiantis Lietuvos apeliacinio teismo teisėjų Komisijai pateiktais rašytiniais 2015 m. birželio 12 d. paaiškinimais ir posėdyje R. Gudžiūnienės, D. Martinavičienės ir G. Pečiulio duotais paaiškinimais, nustatyta, kad teisėjai iki 2015 m. vasario 24 d., kai dienraštyje „Lietuvos rytas“ pasirodė publikacija „Teisėjams – puota, o atlikėjams – špyga“, negalėjo atsiskaityti su buvusiu teismo kancleriu J. Akstinu, nes jis teisėjams nenurodė konkrečios už vakarienę sumokėtos sumos. Iš dienraščio publikacijos sužinoję sumą, kurią kancleris sumokėjo už vakarienę, teisėjai iš karto atidavė pinigus kancleriui. Be to, iš tyrimo komisijos išvadų bei teisėjų paaiškinimų nustatyta, kad teisėjai jau kitą darbo dieną po vakarienės patys iškėlė atsiskaitymo su kancleriu klausimą, o šiam nenurodžius sumokėtos sumos ir nepriėmus siūlomo atsiskaitymo, kreipėsi į teismo pirmininką E. Žironą, kuris teisėjų iškeltą atsiskaitymo už vakarienę klausimą ignoravo. Įvertinusi nustatytas aplinkybes, Komisija daro išvadą, kad Lietuvos apeliacinio teismo teisėjų R. Gudžiūnienės, K. Gurino, A. Jarackaitės, D. Kačinskienės, A. Kruopio, D. Martinavičienės, D. Milašienės, G. Pečiulio, D. Pranytės-Zalieskienės ir E. Tamošiūnienės veiksmuose nebuvo nepateisinamo delsimo atlyginant kanclerio patirtas išlaidas už vakarienę pramogų ir konferencijų centre „Pas Radvilą“.

Taigi, pacituotas Teisėjų etikos ir drausmės komisijos sprendimas suponuoja ne Lietuvos apeliacinio teismo pirmininko pareigas ėjusio Egidijaus Žirono nekaltumą, kaip nusprendė Teisėjų garbės teismas, bet priešingai – jo atsakomybę, nes būtent jo veiksmai ir trukdė teisėjams elgtis tinkamai (2015 m. gegužės 11 d. sprendime iškelti drausmės byla Lietuvos apeliacinio teismo pirmininkui Egidijui Žironui Teisėjų etikos ir drausmės komisija konstatavo, kad tai, jog už vakarienę iš asmeninių lėšų sumokėjo joje dalyvavęs teismo kancleris, būtų etikos požiūriu

priimtina tik tuo atveju, jeigu vakarieneje dalyvavę teisėjai be nepateisinamo delsimo būtų atlyginę kanclerio patirtas išlaidas).

Kadangi Teisėjų garbės teismas pateisino Lietuvos apeliacinio teismo pirmininko pareigas ėjusio Egidijaus Žirono elgesį remdamasis sprendimu, kuris suponuoja jo atsakomybę, toks argumentavimas yra vidujai prieštaringas ir nelogiškas, o sprendimas nepagrįstas.

Tokiu sprendimu Teisėjų garbės teismas iš esmės pateisino praktiką, kai teisėjai vaišinasi nežinodami, kokiame renginyje dalyvauja ir ar turi susimokėti už vaišes – kuri, sprendžiant iš teisėjo Egidijaus Žirono pasisakymo Teisėjų garbės teismo posėdyje, jog „*Tai nebuvo pirma ir vienintelė Lietuvos apeliacinio teismo teisėjų vakariene*“, yra įprasta.

Teismus stebinčiai Lietuvos visuomenei tokia praktika gali priminti kyšių ėmimą – būtent todėl teisėjų vaišės verslininko užėjoje Kaišiadoryse ir sukėlė didelį rezonansą.

Vargu ar Jums reikia priminti, kad teisėjams keliami ypatingi etiniai reikalavimai, pagal jų elgesį visuomenė susidaro nuomonę ir apie teisingumo vykdymą, todėl teisėjų elgesys turi būti nepriekaištingas tiek atliekant savo pareigas teisme, tiek ir privačiame gyvenime, teisėjas turi nesudaryti jokio pagrindo įtarimams dėl viešų ir privačių interesų supainiojimo ar neskaidrios veiklos.

Neabejotina, kad patys aukščiausi etiniai reikalavimai turi būti keliami ir Lietuvos apeliacinio teismo pirmininkui – valstybės teisme negali būti toleruojamos jokia neskaidri „*vidinių atsiskaitymų specifika*“ ir natūriniai mainai, kai teisėjai nežino, ar turi susimokėti už savo vaišes, o jų išlaidas apmoka teismo kancleris, taip atlygindamas niekur nefiksuotą skolą už anksčiau nemokamą maitinimą.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, prašau panaikinti Teisėjų garbės teismo 2015 m. spalio 5 d. sprendimą Nr. 21P-4 kaip nepagrįstą, paremtą faktinių aplinkybių neatitinkančiu teiginiu,

tinkamai neargumentuotą, leidžiantį išvengti Egidijui Žironui drausminės atsakomybės už nusizengimą ir pateisinantį kyšių ėmimą primanančią teisėjų praktiką.

Pagarbiai,

A handwritten signature in black ink, consisting of several loops and a long horizontal stroke, positioned above the name Naglis Puteikis.

Seimo narys Naglis Puteikis